

Ang Krus Sa Araw Ay Nanatiling Nakatayo

Adrian Ebens

Adrian Ebens, 2025

Karapatang-ari © 2025, Adrian Ebens

Maranathamedia.com

Ipinahayag at pinagtibay ang karapatang moral ng may-akda.

Nakalaan ang lahat ng karapatan. Walang anumang bahagi ng publikasyong ito ang maaaring kopyahin, gamitin, o ipamahagi para sa layuning pangkomersiyo, kabilang ang pagpapadala o pagpapalaganap sa anumang anyo o sa anumang paraan, elektroniko, mekanikal, sa pamamagitan ng photocopy, pagre-rekord, o iba pa, nang walang paunang nakasulat na pahintulot mula sa tagapaglathala at mga may-hawak ng karapatang-ari. Mangyaring tandaan na ang may-akda ay nagbigay-diin sa ilang bahagi ng mga talata sa pamamagitan ng paglalagay ng makapal na titik upang bigyang-pansin ang isang tiyak na punto na hinango mula sa mga tekstong iyon.

Maliban kung may ibang malinaw na pagkakakilanlan, ang mga sipi mula sa Kasulatan ay hinango mula sa Banal na Bibliya, *New King James Version*. Karapatang-ari © 1982 ni Thomas Nelson, Inc. Ginamit nang may pahintulot.

Ang mga sipi mula sa Kasulatan na may pagtukoy sa KJV ay hinango mula sa Banal na Bibliya, ang *King James Version*.

Karapatang-ari © 1996, 2004, 2015 ng Tyndale House Foundation. Ginamit nang may pahintulot.

Ang transkrip na ito at lahat ng iba pang publikasyon ng Maranatha Media ay makukuha sa aming website na maranathamedia.com upang makapag-order ng karagdagang kopya, mangyaring mag-email sa adrian@maranathamedia.com

Ang transkrip na ito ay

Inihanda ni Adrian Ebens

Transcribed Adam Pearce

Pinagsusuri ni Lorelle Ebens

Disenyo ng pabalat ni Adrian Ebens

Naka-typeset 10.5/14 Palatino Linotype

Ipinrinta sa Australia

TRANSKRIP MULA SA
PRESENTASYON NI ADRIAN EBENS
PASKWA DISYEMBRE 20, 2025

ANG KRUS SA ARAW AY NANATILING NAKATAYO

Pangunahing Panalangin:

Ama, lubos po kaming nagpapasalamat sa Iyo para sa napakagandang Araw ng Sabbath na ito. Salamat po sa dagdag na bahagi ng Iyong Espiritu. Alam po namin, ayon sa sistema ng mga Levita, na ito ay isang dobleng bahagi, ngunit sa pangitain ni Ezekiel, higit pa rito. Ipinapanalangin po namin na makapasok kami sa mas malalim na karanasan ng pagpapahinga sa Iyong piling; upang malaman na kami ay mga minamahal Mong mga anak; at upang maunawaan na hindi Mo po kami kailanman ipahamak.

Panginoon, habang kami ay pumapasok sa aklat ni Josue at tinitingnan ang ilang mga kawili-wiling kwento, gabayan Mo po ang aming isipan; turuan Mo po kami at pagpalain. Nawa'y maramdaman namin na kami ay naglaan ng oras para Makasama Ka sa araw na ito. Sa pangalan ni Hesus. Amen.

Presentasyon:

Kaya't pinamagatan ko ito ng, "Ang Krus sa Araw ay Nanatiling

Nakatayo.” Kawili-wili ba ang pamagat na iyon? Ano ang sinabi ni Pablo? “Ako’y nagpasya na walang ibang makilala sa inyo kundi si Kristo at Siya na ipinako sa krus.” (1 Corinto 2:2). Ibig bang sabihin ba nito na dapat nating makita si Kristo at Siya na ipinako sa krus sa bawat kwento sa Bibliya? Dapat nga, hindi ba? At kung hindi natin ito nakikita, malinaw na may kulang sa ating pag-unawa. Marahil ay binabasa natin ang Lumang Tipan sa pamamagitan ng tabing na tinanggal sa pamamagitan ni Kristo, gaya ng sinasabi sa 2 Corinto 3.

Ako’y nagmumuni-muni sa ilang mga kwento sa Lumang Tipan. Talagang na-eenjoy ko ang aking sarili, habang pinagsasama-sama ang maraming musika. Ngunit sa lalong madaling panahon, sisimulan ko na ang pagsusulat ng *Mirror Principle Part 2*, kung saan tatalakayin natin ang mga kwento nina Josue at ng mga Hukom sa pamamagitan ng lente ng ating Panginoong Jesukristo at Kanyang karakter. Kaya’t sisimulan muna nating basahin ang Josue kabanata 10, o karamihan ng kabanata 10. Nais ko lamang ihanda ang entablado, at pagkatapos ay sisimulan nating tuklasin ang ilang bahagi ng kwento.

Ngayon, tulad ng aking nabanggit, binigyan tayo ng ilang mga prinsipyo upang maunawaan ang Lumang Tipan. Para itong paglipad ng isang maliit na eroplano. Kapag pumapasok tayo sa Lumang Tipan, para itong paglipad sa loob ng ulap. At kapag lumipad ka sa ulap at nagsimulang gumalaw-galaw, ang tukso ay umasa lamang sa nararamdaman mo. Ngunit ang matalinong piloto ay lilipad ayon sa instrumento, at umaasa sa kanyang kagamitan sa paglipad. Ang ating kagamitan sa paglipad ay ang mga prinsipyong ibinigay ng Diyos upang maunawaan ang Kanyang karakter. At kapag nabasa natin ang isang bagay na maaaring magdulot sa atin ng pangamba, lilipad ba tayo ayon sa nararamdaman natin? O lilipad tayo ayon sa ating mga instrumento? Sa mga prinsipyong ibinigay ng Diyos sa atin. Ang mga pangunahing prinsipyo. At ito ang pagsubok para sa atin. kung tayo ba ay namumuhay ayon sa pananampalataya, o ayon sa nakikita, o ayon sa nararamdaman. Kaya’t magsimula na tayong magbasa.

Ngayon, kawili-wili na ang mga Gibeonita, kung naaalala ninyo ang kwento. Ang mga Gibeonita ay lumipat sa panig ng Israel sa

pamamagitan ng isang tusong plano. Niloko nila ang mga Israelita. Bahagi ito dahil, ayon sa kanilang pagkakaintindi, sinabi ng Diyos na mayroong pitong bansa na dapat wasakin. Ito ang naunawaan ng mga Israelita. Ngunit ang mga bansa na malayo, kung makipagkasundo sa kanila, maaari silang isama sa kaharian. Kaya malinaw na narinig ito ng mga Gibeonita, at nagkunwari silang isang malayong bansa. Ngunit sa katotohanan, ang mga Gibeonita ay kabilang sa pitong bansa na inakala ng Israel na dapat ganap na lipulin. Kaya nang makipagkasundo sila sa kanila, bigla nating makikita na isa sa pitong bansa ay hindi na lilipulin. At hindi iniutos ng Diyos na sila ay lipulin. “Hindi, kayo ang lumabag sa tipan, lipulin ninyo silang lahat.”

Hindi sinabi ng Diyos iyon. Bakit hindi sinabi ng Diyos, “Sinasabi Ko na lipulin ninyo silang lahat, at ngayon kayo ay gumagawa ng tipan.” Kaya’t lahat ng ito ay mga kawili-wiling bagay na kailangan nating isaalang-alang. Ang mga Gibeonita ay kabilang sa grupong tinatawag na mga Hivita. At kung titingnan ang pitong bansa, may pitong bansa na inakala na dapat ganap na lipulin. At ang mga Gibeonita ay isa sa mga ito. Ngunit tatalakayin ko pa ito nang mas detalyado kapag naabot ko na ang kwento.

Siyempre, ang iba pang mga bansa na kabilang sa grupong Hivita, o tulad ng sinasabi rito, ang mga Amorita, nang makita nilang lumipat ang mga Gibeonita at sumama sa Israel, ay nagsabi, “Tama, lilipulin natin sila.” Kaya’t basahin natin.

Nangyari na, nang marinig ni Adoni-Zedek, hari ng Jerusalem, kung paano nakuha ni Josue ang Ai at ganap na winasak ito—tulad ng ginawa niya sa Jerico at sa hari nito, gayundin ang ginawa niya sa Ai at sa hari nito—at kung paano nakipagkasundo ang mga taga-Gibeon sa Israel at naging kasama nila, sila ay labis na natakot, sapagkat ang Gibeon ay isang malaking lungsod, tulad ng isa sa mga lungsod ng hari, at dahil ito ay mas dakila kaysa Ai, at ang lahat ng kanyang mga lalaki ay malalakas. Kaya’t si Adoni-Zedek, hari ng Jerusalem, ay nagpadala kay Hoham, hari ng Hebron, kay Piram, hari ng Jarmut, kay Jafiya, hari ng Lachis, at kay Debir, hari ng Eglon, na nagsasabing, “Umakyat kayo sa akin

at tulungan ninyo ako, upang atakihin natin ang Gibeon, sapagkat nakipagkasundo ito kay Josue at sa mga anak ng Israel.” (Josue 10:1-4)

Bakit hindi na lamang sumama sa Gibeon? Hindi. Mayroon ba ang mga taong ito ng anumang patunay na kasama ng Diyos ang mga Israelita? Ang mga taong ito, na magtutungo upang sirain ang mga Gibeonita, mayroon ba silang patunay na kasama ng Diyos ang Israel? Oo. Kaya’t sa kanilang pag-atake sa Gibeon, ano ba ang kanilang ginagawa?

Manonood: Sa palagay ko, nagpapadala sila ng mga senyales sa iba pang mga tribo upang huwag sumali rito.

Pr. Adrian: Sila ay lumalaban sa paggabay ng Banal na Espiritu. Direktang sumasalungat sila rito. At malamang ba na sinusubukan ng Banal na Espiritu na gabayan sila? Sa tingin ba natin ay hinihikayat sila ng Espiritu ng Diyos na gawin ang tama? Oo. At nais ba ng Diyos na iligtas sila? Oo, nais Niya. Kaya’t direktang sumalungat sila sa kanilang sariling budhi.

At kapag ginawa mo iyon, ano ang nangyayari? Nagkakaroon ka ng puwang. Kaya’t titingnan natin iyon. Kaya’t ipagpatuloy natin ang kwento.

Kaya’t ang limang hari ng mga Amorita, ang hari ng Jerusalem, ang hari ng Hebron, ang hari ng Jarmut, ang hari ng Lachis, at ang hari ng Eglon, ay nagsama-sama at umakyat, sila at ang lahat ng kanilang hukbo, at nagkampo sa harap ng Gibeon at naglaban laban dito. At ang mga lalaki ng Gibeon ay nagpadala kay Josue sa kampo sa Gilgal, na nagsasabing, “Huwag Mo pong iwan ang Iyong mga lingkod; umakyat Ka sa amin agad, iligtas Mo kami at tulungan, sapagkat ang lahat ng mga hari ng mga Amorita na naninirahan sa mga bundok ay nagsama-sama laban sa amin.” (Josue 10:5-6)

Ngayon, hindi ba puwede sanang sinabi ni Josue, “Niloko ninyo kami, kaya malas na lamang, tanggapin ninyo ito.” Puwede naman sana

niyang sabihin iyon, hindi ba? Ngunit hindi niya ginawa.

Kaya't umakyat si Josue mula sa Gilgal, [kawili-wili ito, batay sa ating nakaraang presentasyon] **siya at lahat ng mga mandirigma na kasama niya, at lahat ng matatapang na lalaki.** [H2428] (Josue 10:7)

At ang salitang valor rito ay H2428, na matatagpuan din sa Zacarias 4:6, kung saan sinasabi, "Hindi sa pamamagitan ng kapangyarihan, ni ng lakas, kundi sa pamamagitan ng Aking Espiritu." Kaya't sinasabi ng Diyos, "Hindi sa pamamagitan ng kapangyarihan," at dito ay makikita natin ang lahat ng matatapang na lalaki, mga mandirigmang may tapang. Kaya, nagbibigay ba ito ng palatandaan na may problema na? Ang Diyos ay hindi kumikilos sa ganitong uri ng tapang. Sinasabi Niya, "Sa pamamagitan ng Aking Espiritu."

Kaya't, tulad ng sinabi natin sa nakaraang presentasyon, paano gustong linisin ng Diyos ang lupa ng Canaan? Paano Niya gustong gawin ito? Sa pamamagitan ng pagpapaalis sa kanila gamit ang mga putakti. At tiningnan natin ang katotohanang ipinapakita sa atin ni Hesus kung paano ito dapat naganap nang nilinis Niya ang templo. Ang mga putakti ng paninindigan, ang mga saksak ng budhi, ang nagpaalis sa mga lumpen at sila ay tumakas. Kung napuno ang Israel ng Espiritung iyon, iyon ang sana ang nangyari. At hindi ba totoo na ang mga tao sa mga lupang ito, ang kanilang mga puso ay natunaw na sa takot nang marinig nila ang nangyari sa Ehipto? Sila ay natakot na. Ngunit narito, ang mga matatapang na lalaki. Ngunit pagkatapos ay sinasabi rito,

At sinabi ng PANGINOON kay Josue, "Huwag mo silang katakutan, sapagkat inilagay Ko sila sa iyong kamay; walang sinuman sa kanila ang makatatayo laban sa iyo." (Josue 10:8)

Kawili-wili ang wikang ito, hindi ba? "Inilagay Ko sila sa iyong kamay; walang sinuman ang makatatayo laban sa iyo." Bakit hindi Niya sinasabi, "Huwag kang matakot, Josue. Papatayin Ko silang lahat para sa iyo." Ngayon, may mga talata na susunod na maaaring magmukhang ipinapahiwatig na iyon ang sinasabi ng Diyos. Kaya't

ipagpatuloy natin ang pagbabasa.

Kaya't biglaang umatake si Josue sa kanila, matapos magmartsa nang buong gabi mula sa Gilgal. At pinabagsak sila ng PANGINOON sa harap ng Israel, pinatay sila sa isang malaking pagpatay sa Gibeon,...

Kaya't, ano ang tila sinasabi ng teksto? Na pinatay sila ng Diyos. Kaya, lilipad ba tayo ayon sa nararamdaman natin o ayon sa ating mga instrumento?

... hinabol sila sa daang patungo sa Beth Horon, at pinabagsak sila hanggang sa Azekah at Makkedah. At nang tumakas sila sa harap ng Israel *at* nasa pagbaba ng Beth Horon, ibinato ng PANGINOON ng malalaking yelong-bughaw mula sa langit hanggang sa Azekah, at sila ay namatay.

Nakita mo ba ang larawan ng iyong Ama na may malaking 35 kilong yelong-bughaw? Parang isa sa mga diyos ng Griyego, bang, bang, tulad ni Zeus. Iyan ba ang ating Ama?

Manonood: Sapagkat si Satanas ang prinsipeng kapangyarihan ng himpapawid.

Pr. Adrian: Oo, prinsipeng kapangyarihan ng himpapawid. Ngunit sinasabi ng iba, "Tinatanggap ko ang Bibliya ayon sa nakasulat." Paano natin ito iha-harmonisa? Kailangan nating sabihin, "OK, kawili-wili iyon." Sinasabi nito,

Marami ang namatay dahil sa mga yelong-bughaw kaysa sa bilang ng mga pinatay ng mga Israelita sa pamamagitan ng espada. (Josue 10:9-11)

Ngayon, kung babasahin lamang sa ibabaw ang talatang ito, tila sinasabi na pinatay ng Diyos ang maraming tao gamit ang mga yelong-bughaw. Ganito ang lumilitaw mula sa ating pagbabasa ng teksto. Kaya't ipagpatuloy natin ang pagbabasa.

Pagkatapos ay nagsalita si Josue sa PANGINOON noong araw na inilagay ng PANGINOON ang mga Amorita sa harap ng mga

anak ng Israel, at sinabi niya sa harap ng Israel: “Araw, manatili ka sa Gibeon; At Buwan, sa Lambak ng Aijalon.” Kaya’t ang araw ay nanatiling nakatigil, at ang buwan ay huminto rin, hanggang sa makapaghiganti ang bayan sa kanilang mga kaaway.

Sino ang naghiganti sa kanilang mga kaaway? Ang bayan.

Hindi ba ito nakasulat sa Aklat ni Jasher? Kaya’t ang araw ay nanatiling nakatigil sa kalagitnaan ng langit, at hindi nagmadali na *lumubog* ng halos isang buong araw. At wala nang araw na katulad nito, bago man o pagkatapos nito,...

At ano ang bagay na walang kapareho nito? Ano ang sinasabi nito?

... na pinakinggan ng PANGINOON ang tinig ng isang tao; sapagkat ang PANGINOON ang nakipaglaban para sa Israel. (Josue 10:12-14)

Pinakinggan Niya ang tinig ng babae; ang iglesia. Maaari ba nating sabihin iyon? Akma ba iyon doon? “Pinakinggan Niya ang tinig ng isang tao.” Ano ang ibig sabihin noon? Ipinapahayag ko lamang ang ilang kaisipan para inyong pag-isipan. Kung pinapakinggan Niya ang tinig ng isang tao, ito ba ang kalooban ng Diyos? O ito ba ay isang akomodasyon? Iyon ang tanong na nais kong pag-isipan ninyo.

Pagkatapos ay bumalik si Josue, kasama ang buong Israel, sa kampo sa Gilgal. (Josue 10:15)

Sige, ipagpatuloy natin.

Ngunit ang limang hari ay tumakas at nagtago sa isang yungib sa Makkedah. At sinabi kay Josue, “Natagpuan ang limang hari na nagtago sa yungib sa Makkedah.” Kaya’t sinabi ni Josue, “Itulak ang malalaking bato sa bunganga ng yungib, at maglagay ng mga tao doon upang bantayan sila. At huwag kayong manatili *doon*, kundi habulin ang inyong mga kaaway at atakihin ang kanilang hulihang *hukbo*. Huwag ninyo silang hayaang makapasok sa kanilang mga lungsod, sapagkat inilagay ng PANGINOON na inyong Diyos sila sa inyong kamay.” At nangyari na, habang pinapatay ni Josue at ng mga anak ng Israel ang mga ito sa isang

malaking pagpatay, hanggang sa matapos nila, ang mga nakatakas ay pumasok sa mga pinagtibay na lungsod. At ang lahat ng bayan ay bumalik sa kampo kay Josue sa Makkedah, nang payapa [na may dugo sa kanilang katawan]. Walang sinuman ang nagbikas laban sa alinman sa mga anak ng Israel. (Josue 10:16-21)

Pagkatapos ay sinabi ni Josue, “Buksan ninyo ang bunganga ng yungib at ilabas ninyo sa akin mula sa yungib ang limang haring iyon.” At ginawa nila iyon, at inilabas nila sa kanya mula sa yungib ang limang hari: ang hari ng Jerusalem, ang hari ng Hebron, ang hari ng Jarmut, ang hari ng Lachis, at ang hari ng Eglon. At nang mailabas na nila ang mga haring iyon kay Josue, tinawag ni Josue ang lahat ng mga lalaki ng Israel at sinabi sa mga pinuno ng mga mandirigma na sumama sa kanya, “Lumapit kayo, at ilagay ninyo ang inyong mga paa sa mga leeg ng mga haring ito.” At sila’y lumapit at inilagay ang kanilang mga paa sa mga leeg ng mga iyon. Pagkatapos ay sinabi ni Josue sa kanila, **“Huwag kayong matakot ni manglupaypay; magpakatatag kayo at magpakatapang, sapagkat ganito ang gagawin ng PANGINOON sa lahat ng inyong mga kaaway na inyong lalabanan.”** At pagkatapos nito, sinaktan sila ni Josue at pinatay, at ibinitin sila sa limang puno; at sila’y nanatiling nakabitin sa mga puno hanggang sa gabi. (Josue 10:22-26)

Kaya’t magtatanong lamang ako sa inyo ng isang tanong. Nakikita ba ninyo si Hesus na inilagay ang Kanyang paa sa leeg ng isa sa mga haring ito, dinidiinan ito hanggang sa mawalan ng buhay? at nagsasabing, “Tiisin mo ito, papatayin kita” Iyan ba si Hesus? Iyan ba ang Hesus na inyong sinasamba?

At nangyari, nang palubog na ang araw, iniutos ni Josue, at ibinaba nila ang mga iyon mula sa mga puno, inihagis sila sa yungib na kanilang pinagtaguan, at naglatag ng malalaking bato sa bunganga ng yungib, *na nananatili* hanggang sa araw na ito. Sa araw ding iyon, sinakop ni Josue ang Makkedah at pinuksa ito at ang hari nito sa talim ng espada. Ganap niyang nilipol ang mga

ito—ang lahat ng taong naroon. Wala siyang pinahintulutang makaligtas. At ginawa rin niya sa hari ng Makkedah ang ginawa niya sa hari ng Jerico. (Josue 10:27–28)

At kung wala siyang pinahintulutang manatili, nangangahulugan ba iyon na ginawa niyang mga ulila ang lahat ng mga bata? O pinuksa rin ba niya sila? Pinuksa rin niya sila; walang iniwan na sinuman.

Manonood: Ngunit nakakatulong ito sa amin na maunawaan kung bakit ginagawa ito ng mga lalaki sa kadahilanang iyon.

Pr. Adrian: Maaari ninyong tingnan ang Bibliya. Ganito ang ginawa ng bayan ng Diyos noong nakaraan. Kaya oo; sila ang mga pinili. Kaya kapag binabasa natin ang talatang ito, tayo ay naaalala sa talata sa Santiago 1, kung saan sinasabi,

Sapagkat kung ang sinuman ay tagapakinig lamang ng salita at hindi tagatupad, siya ay tulad ng isang taong tumitingin sa kanyang likas na mukha sa isang salamin: Sapagkat nakita niya ang kanyang sarili, at pag-alis niya ay agad niyang nalimutan kung ano ang kanyang anyo. (Santiago 1:23–24, KJV)

Sa pagbasa ng kwentong ito, madalas ay nasisiyahan na tayo sa ating narinig at hindi na lumalalim pa. Sa gayon, nakikita natin ang larawan ng ating sarili at ng ating sariling likas na pagkatao. Ngunit kailangan nating hawakan ang kamay ni Hesus kapag muli nating binabalikan ang kwentong ito at masusing tinitingnan ito. Kaya’t ihambing natin si Josue, o si Yehoshua, ang dalawang Yehoshua.

Si Hesus at si Josue

Josue (Yehoshua – Ang Panginoon ang Nagliligtas) Ministeryo ng Kamatayan	Hesus (Yehoshua – Si Hesus ang Nagliligtas) Ministeryo ng Buhay
---	--

Pagkatapos ay sinabi ni Josue sa kanila, “Huwag kayong matakot ni manglupaypay; magpakatatag kayo at magpakatapang, sapagkat ganito ang gagawin ng PANGINOON sa lahat ng inyong mga kaaway na inyong lalabanan.”(Josue 10:25)	Ngunit sinasabi Ko sa inyo, mahalin ninyo ang inyong mga kaaway, pagpalain ninyo ang mga sumusumpa sa inyo, gawan ninyo ng mabuti ang mga napopoot sa inyo, at ipanalangin ninyo ang mga umaapi at umuusig sa inyo, upang kayo’y maging mga anak ng inyong Ama na nasa langit; Mateo 5:44
Kaya’t ang araw ay nanatiling nakatigil, at ang buwan ay huminto, hanggang sa makapaghiganti ang bayan sa kanilang mga kaaway. Josue 10:13	Mga minamahal, huwag ninyong ipaghiganti ang inyong mga sarili, kundi ipaubaya ninyo ito sa galit ng Diyos; sapagkat nasusulat, Akin ang paghiiganti; Ako ang gaganti, sabi ng Panginoon. Kung ang iyong kaaway ay nagugutom, pakainin mo siya. Roma 12:19–20
At sa araw ding iyon, sinakop ni Josue ang Makkedah at pinuksa ito sa talim ng espada, at ang hari nito ay ganap niyang nilipol, kasama ang lahat ng taong naroon; wala siyang pinahintulutang manatili. At ginawa niya sa hari ng Makkedah ang ginawa niya sa hari ng Jerico. Josue 10:28	Sumagot si Hesus, Ang aking kaharian ay hindi mula sa sanlibutan na ito: kung ang aking kaharian ay mula sa sanlibutan na ito, tiyak na lalaban ang aking mga lingkod upang hindi ako maipasa sa mga Judio: ngunit ang aking kaharian ay hindi mula rito. Juan 18:36

Si Yehoshua, ang pinuno ng Israel, at si Jesus, si Yehoshua rin. At inilagay ko rito ang Ministeryo ng Kamatayan at ang Ministeryo ng Buhay. Kaya't nakikita natin na sinasabi, Ganito ang gagawin ng Panginoon sa lahat ng inyong mga kaaway, patayin sila, lipulin sila, durugin ang kanilang mga leeg. Ngunit ano ang sinabi ni Hesus? Mahalin ninyo ang inyong mga kaaway. Mayroon bang anumang kondisyon o pagbubukod na ibinibigay si Hesus sa pahayag na iyon? Mahalin ninyo ang inyong mga kaaway, maliban kapag inutusan Ko kayong durugin sila. Hindi Niya iyon sinabi, hindi ba? Pagpalain ninyo ang mga sumusumpa sa inyo. Sino ang nagsusumpa rito [sa kwento ni Josue]? Ang ginagawa ay sumpain ang mga sumusumpa. Paghihiganti ng sumpa sa sumpa.[Sinabi ni Hesus:] Gawan ninyo ng mabuti ang mga napopoot sa inyo. Ipanalangin ninyo ang mga umaapi at umuusig sa inyo, upang kayo'y maging mga anak ng inyong Ama na nasa langit.

Kaya't dito natin nakikita, Kaya't ang araw ay nanatiling nakatigil, at ang buwan ay huminto hanggang sa makapaghiganti ang bayan sa kanilang mga kaaway. Ano ang sinasabi sa Roma? "Mga minamahal, huwag ninyong ipaghiganti ang inyong mga sarili, kundi ipaubaya ninyo ito sa galit ng Diyos." Hindi ba ito kawili-wili? Ipaubaya sa galit. Ano ang ibig sabihin nito? Hindi ba nito sinasabi sa atin na hayaan ang galit ng Diyos ang mag-ayos nito? Ang galit ng Diyos ay ang tiisin ang isang tao, tiisin siya, tiisin siya, hanggang sa wakas ay bibitawan Niya. Hindi ba iyon ang galit ng Diyos? Ipaubaya sa galit. Huwag ninyong gawin ito sa inyong sarili. Hayaan ang Diyos na ayusin ito. Darating ang Diyos sa puntong tatanggapin Niya ang pagtangga ng makasalanan sa Kanya, at haharapin nila ang kanilang sariling mga kahihinatnan. "Sapagkat nasusulat, Akin ang paghihiganti, Ako ang gaganti, sabi ng Panginoon." Paano naghihiganti ang Panginoon? Nahuhuli ang masama sa bitag ng kaniyang sariling mga kamay. Ganito naghihiganti ang Panginoon.

Kaya't nakikita natin ang ibang tinig na nagsasalita rito, hindi ba? Nakikita natin si Josue na nagsasalita sa isang panig, at nakikita natin

sa Bagong Tipan ang mga may pinakamalinaw na pang-unawa, tulad nina Pablo, Hesus, Pablo, at Juan. Isinama ko sila dahil marahil sila ang tatlong pinakamalalaking liwanag sa kasaysayan ng tao na tayo'y nagkaroon. Si Hesus, siyempre, ay higit na higit sa lahat. At narito [si Josue], “At sa araw ding iyon, sinakop niya ang Makkedah, at pinuksa ito sa talim ng espada.” Ano ang sinabi ni Hesus? “Ang aking kaharian ay hindi mula sa sanlibutan na ito, kung ang aking kaharian ay mula sa sanlibutan na ito, tiyak na lalaban ang aking mga lingkod upang hindi ako maipasa sa mga Judio: Ngunit ang aking kaharian ay hindi mula rito.”

Ito ba [ang kwento sa Josue 10] ang kaharian ni Kristo? Hindi maaaring ito ang kaharian ni Kristo. Sinabi ni Hesus, “Ibalik mo ang iyong espada sa kanyang lugar.” Ang kaharian ba ni Hesus ay kaharian ng laman? Nakikipaglaban ba tayo laban sa laman at dugo? Ito ang mga tanong na kailangang masagot, hindi ba? Nagbago ba ang isip ng Diyos? Mula ba sa pagiging isang Diyos na nagdudulot ng pagdaloy ng dugo sa mga kalye, at pagkatapos ay nagbago ang isip Niya nang dumating si Hesus? Sinasabi ng Bibliya, “Ako ang Panginoon, hindi Ako nagbabago. Si Hesukristo ay pareho kahapon, ngayon, at magpakailanman. Hindi Siya nagbabago.” Mayroon tayong palaisipan. Mayroon tayong labanan dito. At kailangan nating lutasin ang labanan na iyon.

Kung tayo ay kuntento na sabihing, Oh, ginagawa ito ng Diyos, ginagawa ito ni Hesus, at pagsasamahin lamang natin ang dalawa, iyon ay espiritwalismo. Basta eclectic—kunin mo ang anumang gusto mo, pagsamahin lang lahat; hindi mahalaga, hindi mo kailangang i-harmonisa. Ngunit kung tayo ay mga tagasunod ng tinig ng hatinggabi, ayon kay William Miller, kailangan nating i-harmonisa ang lahat ng Kasulatan, o wala tayong katotohanan.

Manonood: Sabi ni Judy, tingnan ninyo ang Santiago 1:20. “Sapagkat ang galit ng tao ay hindi nagbubunga ng katuwiran ng Diyos.”

Pr. Adrian: Salamat, Judy. Ang galit ng tao ay hindi katumbas ng katuwiran ng Diyos.

Ngayon, nang inilagay ni Josue ang kanyang paa sa leeg ng hari at handa na siyang patayin siya, masasabi ba natin na si Josue ay ganap na payapa, kalmado, at walang anumang sama ng loob sa kanyang puso? Ngunit huwag natin kalimutan, ang mga taong ito ay pumasok sa lupang ito. Ang mga taong ito ay nais sirain ang Israel at burahin sila sa mapa. Hindi ba ito isang kaso ng patayin o mapatay? Hindi ba si Josue ay nasa matinding panganib? Madali para sa atin na sabihin mula sa ating kinatatayuan, ngunit si Josue ay humaharap sa tiyak na kamatayan. At kapag humaharap ka sa tiyak na kamatayan, ano ang iyong gagawin? At may kapangyarihan ka, naipakita mo na ang lakas mo, at naipakita mo na ang kakayahang ipagtanggol ang iyong sarili at sumira. Ano ang gagawin mo? Gagawin mo ang likas sa iyo, hindi ba? Sapagkat kung hindi, lahat sila ay mamamatay. At si Josue ay hindi papayag doon.

Mula sa pananaw ng tao, hinahangaan ko si Josue. Mula sa pananaw ng tao, ayon sa laman, siya ay isang dakilang tao, nagpakita ng malaking pananampalataya, at kahanga-hangang tapang. Mula sa pananaw ng tao, siya ay isang dakilang tao. Ngunit kapag inihambing natin siya kay Hesus, nakikita natin ang isang suliranin. Nakikita natin ang isang bagay na naiiba. At paano natin malulutas ang mga suliraning ito?

Ngayon ay naaalala natin ang ilan sa mga pahayag, upang ipaalala lamang sa ating sarili. *Patriarchs and Prophets*, p. 392.

Sadyang napakabulag nila dahil sa kanilang kasalanan. Hindi kailanman inutusan sila ng Panginoon na “umakyat at lumaban.”

Ang pahayag na iyon ay isang tiyak na pahayag para sa isang tiyak na kwento, noong una silang lumabas. Ngunit pagkatapos, nagbibigay si Ellen White ng isang pangkalahatang pahayag.

Hindi iyon ang layunin Niya na makuha nila ang lupa sa pamamagitan ng digmaan, kundi sa pamamagitan ng tapat na pagsunod sa Kanyang mga utos. (*Patriarchs and Prophets*, p. 392.3)

Naiintindihan mo ba ang ibig sabihin ng pangkalahatang pahayag?

Ang una ay isang tiyak na kwento, na sa kasong ito ay hindi dapat umakyat at lumaban. Ngunit pagkatapos, ibinibigay niya ang prinsipyo sa likod nito, kung bakit niya iyon sinasabi, na isang pangkalahatang prinsipyo. Hindi iyon ang layunin Niya na makuha nila ang lupa sa pamamagitan ng digmaan, kundi sa pamamagitan ng tapat na pagsunod sa Kanyang mga utos.

At muli,

Sa mga paaralang militar ng Ehipto, **tinuruan si Moises tungkol sa batas ng puwersa**, at ang pagtuturo na ito ay nagkaroon ng napakalakas na impluwensya sa kanyang pagkatao na kinailangan niya ng apatnapung taon ng katahimikan at pakikipag-isa sa Diyos at kalikasan upang ihanda siya sa pamumuno sa Israel **ayon sa batas ng pag-ibig**. Ang parehong aral ay kailangang matutunan ni Pablo. (*Education*, p. 65.2)

Ano ang sinusubukang gawin ng Diyos sa loob ng apatnapung taon na iyon? Baguhin ang kanyang pagkatao mula sa batas ng puwersa tungo sa batas ng pag-ibig. Kaya't hindi layunin ng Diyos na kunin nila ang lupa sa pamamagitan ng digmaan. At gaya ng sinabi ko sa nakaraang presentasyon, nais ng Diyos na paalisin sila gamit ang mga putakti. Malinaw na sinabi ng Diyos, Aalisin Ko sila sa inyong harapan. Ibig sabihin, bago pa man kayo makarating, aalisin Ko na sila. Sa pamamagitan ng Espiritung nasa inyo, magkakaroon sila ng takot at kalituhan, at sila'y tatakas sa inyong harapan. Iyan ang tamang paraan ng plano. O kaya'y susuko sila at hihiling na makiisa.

Panaghoy 3:26, sabi ni Brent, "Maganda ang maghintay at manahimik, sapagkat ang kaligtasan ay mula sa PANGINOON." Amen. Magandang talata. Maghintay. Ang kaligtasan ay mula sa Panginoon.

Manonood: Sa tingin ko, minsan ay may tendensya tayong unahan ang Diyos. Iniisip natin na maaaring pumasok ang isang ideya sa ating isip, at sasabihin natin, oo, maganda ang ideyang iyon. Sa halip na makipag-usap muna sa Panginoon, agad na nating isinasagawa ang plano.

Pr. Adrian: Oo, minsan, madalas, sa karamihan ng pagkakataon. Agad tayong kumikilos. “Ayusin ko ito, Panginoon.”

Ngayon, muling binabanggit ko ang talatang ito [Exodo 23:22–28]. Nasa ibaba.

“Ipapadala Ko ang Aking takot sa inyong harapan, [ibig sabihin, bago pa man kayo makarating, ipapadala Ko ang Aking takot sa inyong harapan]. Magdudulot Ako ng kalituhan ...

Paano magdudulot ng kalituhan ang Diyos? Ang pagkilala sa kasalanan ay nagdudulot ng takot sa mga taong tumatanggi sa pagsisisi. Iyon ang nagdudulot ng kalituhan, hindi ba?

...sa lahat ng mga tao na inyong sasalubungin, at gagawin ninyong lahat ang inyong mga kaaway ...

Gawin ang ano?

...tumalikod *sila* sayo.

Sinasabi ba rito na ilalagay Ko ang lahat ng iyong mga kaaway sa isang kalagayan na maaari mong itarak ang espada sa kanilang katawan? Iyan ba ang sinasabi ng talatang ito? Hindi. Tatalikod sila sa iyo at tatakas.

At magpapadala Ako ng mga putakti sa unahan mo, ...

Hindi sa likod mo, hindi rin sa hulihan mo; kundi sa harap mo.

...na siyang magtaboy sa iyo ng mga Hivita, Kananea, at Hita mula sa harapan mo. (Exodo 23:22-28)

Kaya, ang salitang magtaboy o magpaalis ay hindi nangangahulugang pumatay, tama ba? Nakakatuwa, sa dulo ng Aklat ni Josue, muling binigyang-kahulugan ni Josue ang talatang ito. Muling ininterpreta niya ito. Sinabi niya, noong pinatay at winasak natin sila, ang Diyos ang siyang nagtaboy sa kanila gamit ang mga putakti. Kaya, tinutukoy nila ang kanilang sarili bilang mga putakti. Sila ang mga putakti.

Manonood: Hindi ba si Josue ang pumalit kay Moises upang pumasok

sa Lupang Canaan? Siya ay sinanay sa ilalim ni Moises, ang pinakamapagpakumbabang tao sa buong mundo. Hindi ko maintindihan kung bakit iniisip pa ni Josue ang ganitong [pagpatay].

Pr. Adrian: Dahil si Josue ang lalaking hinangad ng Israel. Nais nila ng isang mandirigma ng lalaki bilang kanilang pinuno. Ang prinsipeng mandirigma.

Manonood: Hindi ko maintindihan kung bakit siya nagbago; siya ay sinanay sa ilalim ni Moises.

Pr. Adrian: Oo, ngunit si Josue ang heneral ng Israel na nakipaglaban sa lahat ng kanilang mga digmaan para sa kanila. Mahirap man nating maunawaan, ngunit si Josue ay may pangunahing papel sa lahat ng iyon [pagpatay matapos ang insidente ng gintong guya]. Siya ang may pangunahing papel sa lahat ng iyon.

Ang salitang ginamit ay paalisin, “ang mga Hivita, ang mga Kananea, at ang mga Hita mula sa harapan mo.” Ang Gibeon ay bahagi ng mga Hivita. Ganito dapat nangyari.

Ngayon, alalahanin natin ang ilang mahahalagang prinsipyo dito: tinanggihan ng Israel ang utos ng Diyos na maging Kanyang mga anak sa pamamagitan ng pananampalataya lamang. Dahil ano ang sinabi nila sa Diyos sa Exodo 20:19?

At sinabi nila kay Moises, Kausapin mo na lamang kami, at makikinig kami: ngunit **huwag nawa kaming kausapin ng Diyos, baka kami’y mamatay**

Ngayon, ano ang sinabi ng Diyos sa kanila sa Kabanata 19? “Kung inyong susundin ang aking tinig, kayo ay tapat sa aking tipan.” Kaya, nang sabihin nila, huwag nawa kaming kausapin ng Diyos, sinusunod ba nila ang tipan? Hindi, nilabag nila ang tipan.

Ang kwento ng pananakop ng Israel sa Canaan ay pagpapasensya ng Diyos sa isang Israel na tumangging pakinggan ang Kanyang tinig at, dahil dito, hindi napuspos ng Espiritu ng Diyos na siyang maglilinis sa Canaan, tulad ng paglilinis ni Hesus sa templo.

Nagawa ito sa laman ng Lumang Tipan, at palaging hinihikayat na pumasok sa Bagong Tipan.

Kaya, dahil tinanggihan nila ang Kanyang tinig, sumusuko na ba ang Diyos sa kanila? Hinahayaan Niya na lang ba silang mamatay? Hindi, kailangan Niyang samahan sila. Kailangan Niyang harapin at gabayan sila. At ito ang mahalaga.

Kapag may magulang na ang anak ay pumupunta sa bar at gumagamit ng meth o iba pang droga, at bumaba ang magulang doon, at naroon siya upang tulungan ang anak na gumugulong sa kanyang suka sa bar. Naroon ang ama na sinusubukang tulungan ang kanyang anak, at may isa sa mga miyembro ng simbahan na dumadaan, at nakikita ang ama na tinutulungan ang kanyang anak. Sabi nila, “Aba, naroon ang ama sa bar. Ibig sabihin ba nito na sinasang-ayunan niya ito, na buong suporta niya ito. Narito siya kasama ang anak niya sa bar.” Kaya, nalalantad ba ang Diyos sa ganitong uri ng pag-iisip tungkol sa Kanya kapag nakikialam Siya sa Israel habang sila ay nasa ganitong lasing o bulag na kalagayan?

Manonood: Kung makikipag-usap lamang tayo sa ama, malalaman natin na hindi naman siya naroon para sa mga kadahilanang iniisip natin. Halika, makipag-usap tayo, mag-usap at magpaliwanag nang magkakasama.

Pr. Adrian: Oo, ngunit kung nais mo ng ebidensya upang suportahan ang isang tiyak na pananaw...

Manonood: Ganito rin sa lahat ng bagay. Sa tuwing may nakikita tayo o may inaakala tayo, para bang, “Ah, okay, alam ko na ang nangyayari.” Hindi ko na kailangang pumunta at makipag-usap sa taong iyon.

Pr. Adrian: Oo, nasa akin na ang ebidensiyang kailangan ko upang hatulan ka. Kapag binabasa natin ang Lumang Tipan, nakukuha natin ang mga ebidensiyang nais natin upang hatulan ang mahinahong Diyos at ilarawan Siya sa maling paraan.

Kaya, kung ang kaharian ng Diyos, ang kaharian ni Kristo, ay hindi

mula sa mundong ito, malinaw na ang pagdadala ng espada, pakikipaglaban sa laman at dugo, ay hindi maaaring maging bahagi ng kaharian ni Kristo. Ngunit sinusubukan ng Diyos na dalhin sila sa Kanyang kaharian, at nakikita natin kung gaano kalaki ang tagumpay ni Josue, dahil sa sandaling namatay si Josue at ang buong henerasyong iyon, ano ang nangyari sa Israel? Bumalik sila agad sa pagsamba sa diyus-diyosan. At sa katunayan, nang sabihin ni Josue, “Piliin ninyo sa araw na ito kung sino ang inyong paglilingkuran,” ano ang ipinapahiwatig nito tungkol sa ginagawa ng ilang tao sa Israel habang buhay pa si Josue? Sila ay sumasamba sa ibang mga diyos, sa mga diyos ng mga bansa na kanilang winasak. May saysay ba iyon? “Ah, ayos lang na sambahin namin ang mga diyos na iyon dahil kami ang piniling bayan. Kaya maaari naming sambahin ang mga diyos na ito at iba ito kapag kami ang sumasamba sa kanila dahil kami ay pinili ng Diyos.” Napapansin mo ba ang problema dito?

Manonood: Pareho ang iniisip ng simbahan tulad ng sa atin.

Pr. Adrian: Ito ay hindi nagkakamali.

Manonood: Ang simbahan na nagsasabing kabilang sila sa Diyos, kapag ginawa nila ito, pareho lang ito sa ginagawa ng ibang mga simbahan na sinasabi nilang hindi kabilang sa Diyos. Ngunit kapag sila mismo ang gumagawa, hindi nila nakikita ang anumang problema.

Pr. Adrian: Hindi nila nakikita ang anumang problema dahil sila ang pinili ng Diyos. Kaya, lahat ng kanilang ginagawa ay itinuturing na banal dahil sa katayuan nilang pinili ng Diyos.

Manonood: Ipinapakita lamang nito ang likas na impluwensya ng mga bunga ng ginagawa. Kapag nasa posisyon ka ng paggawa ng lahat ng pagpatay, lahat ng karahasan, at napapaligiran ng lahat ng iyon, nakakaapekto ito sa iyo. Naiimpluwensyahan mo ang kanilang mga diyos, pati na ang lahat ng kanilang pananaw.

Pr. Adrian: Oo. Sa ating pinagmamasdan, tayo ay nababago. Nang hindi nagiging masyadong detalyado, ang pagkitil ng buhay ng isang

maliit na bata ay mananatili sa iyong isipan sa mahabang panahon, hindi ba? Sa palagay mo ba ay magkakaroon ka ng mga bangungot?

Manonood: Depende kung gaano na katiyak ang pagkasunog ng iyong konsensya.

Pr. Adrian: Hindi ba ang mga taong ito ay para bang nagtatrabaho sa isang slawterya? Nagtatrabaho sila sa slawterya ngunit pinapatay lamang nila sila parang mga baka. Mga guya, baka, toro, lahat-lahat. Marami sa kanila ang kanilang winasak. Ngunit sa halip na ang tupa, ang mga Kananea na ngayon ang handog na sakripisyo.

Kaya, ano ang nakita ni Josue kay Kristo? Nakakatuwa ito.

At nangyari na, nang si Josue ay nasa harap ng Jerico, itinayo niya ang kaniyang mga mata at tiningnan, at narito, **may isang Lalaki na nakatayo sa harap niya na may nakahawak na espada sa Kanyang kamay.** At lumapit si Josue sa Kanya at sinabi, “Ikaw ba ay para sa amin o para sa aming mga kaaway?” At sinabi Niya, “Hindi, kundi bilang Heneral ng hukbo ng PANGINOON, ako ngayon ay dumating.” At bumagsak si Josue sa kaniyang mukha sa lupa at sumamba, at sinabi sa Kanya, “Ano ang sinasabi ng aking Panginoon sa Kanyang lingkod?” (Josue 5:13-14)

Ibig bang sabihin nito na hindi talaga alam ni Josue kung sino Siya? Ano ang ipinapahiwatig nito? Na hindi niya Siya lubos na nakilala. At hindi rin siya sigurado kung Siya ba ay kaibigan o kaaway. Ngunit hindi ba iyon ang nangyari kay Jacob noong panahon ng kanyang pakikipagbuno? Akala niya ang pinakamamahal niyang kaibigan ay kaaway niya.

Kaya, ano ang nakikita ni Josue? Nakikita niya si Kristo na may nakahawak na espada sa Kanyang kamay. At hindi kailangan ng matinding pag-iisip upang isipin; si Kristo ba, na may ganitong espada sa Kanyang kamay, ay ipapasok ito sa laman ng isang tao? Ano ang nakita ni Juan?

Sa Kanyang kanang kamay ay may pitong bituin, **mula sa Kanyang bibig ay lumalabas ang matalim na espada na may**

dalawang talim, at ang Kanyang anyo *ay* gaya ng araw na sumisikat sa buong lakas nito. (Pahayag 1:16)

Kaya, nasaan ang espada? Saan nakita ni Juan ang espada? Mula sa Kanyang bibig. Ngunit nakita ito ni Josue sa Kanyang kamay. Ang nakikita ba ng dalawang taong ito ay repleksiyon ng kanilang sariling pag-iisip? Ng kanilang pagkaunawa at pananaw? Isa itong tanong. Maaari bang ito ay isang salamin? Sapagkat may nakikita tayong pagkakaiba. At lalo na, gaya ng sinasabi ni Mateo rito,

Ngunit sinabi ni Hesus sa kanya, **“Ibalik mo ang iyong espada sa kinalalagyan nito, sapagkat ang lahat ng kumukuha ng espada ay mamamatay sa pamamagitan ng espada.**

Kaya, kung si Hesus ay tunay na gumagamit ng espada, hindi ba Niya sinasalungat ang Kanyang sarili rito? Isa itong problema.

O inaakala mo bang hindi Ako makapanalangin ngayon sa Aking Ama, at Siya ay magbibigay sa Akin ng mahigit sa labindalawang lehiyon ng mga anghel? (Mateo 26:52–53)

Kung nagawa Niya ito rito [sa Bagong Tipan], bakit hindi Niya nagawa roon [sa Lumang Tipan]? Sapagkat hindi nakikinig ang mga tao sa tinig ng Diyos.

Sapagkat hindi tayo nakikipaglaban laban sa laman at dugo, ... (Efeso 6:12)

At dito ka mabibigo kapag mali ang iyong pagkaunawa sa mga tipan. Sapagkat sinasabi mo, hindi tayo nakikipaglaban laban sa laman at dugo, dahil tayo ay nasa Bagong Tipan, samantalang sila ay nasa Lumang Tipan. At ang tanong, sila ba ay nasa Lumang Tipan? Sinasabi ko, oo, sila ay nasa Lumang Tipan, ngunit hindi sa paraang karaniwang nauunawaan ng karamihan.

At isuot ninyo ang salakot ng kaligtasan, at **ang espada ng Espiritu, na siyang salita ng Diyos;** (Efeso 6:17)

At isuot ninyo ang salakot ng kaligtasan at ang espada ng Espiritu, na

siyang Salita ng Diyos. Si Kristo ba ay siya ring kahapon, ngayon, at magpakailanman? Ito ang dahilan kung bakit kailangan nating patuloy na itanong ito sa ating mga sarili kapag tinitingnan natin ang mga bagay na ito.

Ngayon, si Juan Bautista ay isang mabuting halimbawa.

“Tunay, sinasabi ko sa inyo, sa mga isinilang sa mga babae, walang tumindig na mas dakila kaysa kay Juan Bautista;

At pagkatapos ay sinabi niya ang isang bagay na interesante.

ngunit ang pinakababa sa kaharian ng langit ay mas dakila kaysa sa kaniya. (Mateo 11:11)

Ano ang ipinahihiwatig ni Hesus dito tungkol sa katayuan ni Juan kaugnay ng kaharian ng langit? Hindi, ang pinakababa sa kaharian ay mas dakila kaysa sa kaniya. Marahil ay hindi siya kabilang sa kaharian. Hindi niya naunawaan, hindi ba?

Manonood: Ngunit sino ang gumawa sa yugtong iyon?

Pr. Adrian: Ngayon, nakuha ko ang sipi mula sa *The Desire of Ages*, na nagpapatunay,

Gaya ng mga alagad ng Tagapagligtas, **hindi naunawaan ni Juan Bautista ang kalikasan ng kaharian ni Kristo.**

At kung hindi mo nauunawaan ang kalikasan ng kaharian ni Kristo, ikaw ba ay kabilang sa kahariang iyon? Hindi ka maaaring kabilang sa kahariang iyon kung hindi mo ito nauunawaan.

Inaasahan niya na si Hesus ang tatanggap ng trono ni David; at habang lumilipas ang panahon, at ang Tagapagligtas ay hindi nag-angkin ng makapangyarihang kapangyarihan bilang hari, si Juan ay naguguluhan at nababahala. Ipinahayag niya sa mga tao na upang maihanda ang daan sa harap ng Panginoon, dapat matupad ang propesiya ni Isaias; ang mga bundok at burol ay dapat mapababa, ang mga baluktot ay dapat maging tuwid, at ang mga magaspang ay gawing patag. Inaasahan niya na ang mataas

na puwesto ng kayabangan at kapangyarihan ng tao ay ibabagsak. Tinuro niya ang Mesiyas bilang Siya na may walis sa Kanyang kamay, at maglilinis nang lubusan ng Kanyang alapang, na mag-iipon ng mga binhi ang Panginoon ay wala sa hangin: at pagkatapos ng hangin ay may lindol; ngunit ang Panginoon ay wala sa lindol: at pagkatapos ng lindol ay may apoy; ngunit ang Panginoon ay wala sa apoy:" at pagkatapos ng apoy, ang Diyos ay nagsalita sa propeta sa pamamagitan ng "mahinang maliit na tinig." 1 Mga Hari 19:11-12. **Kaya, ang gawain ni Hesus ay gagawin, hindi sa pamamagitan ng labanan at pagbagsak ng mga trono at kaharian,**

Ano ang ginagawa ni Josue? Labanan gamit ang sandata at pagbagsak ng mga trono at kaharian. Iyan ang kanyang ginagawa.

ngunit sa pamamagitan ng pakikipag-usap sa mga puso ng tao sa pamamagitan ng buhay ng awa at pagpapakasakit para sa iba.
(*The Desire of Ages*, p. 217.2)

Iyan ang kaharian ng langit. Si Juan Bautista ay hindi kabilang sa kahariang iyon. Ngunit, sa susunod na pahina,

Ang mga salita ng Tagapagligtas, "Mapalad ang sinumang hindi mahulog sa akin," ay isang mahinahong pagtutuwid kay Juan. Hindi ito nakaligtaan sa kanya. **Ngayon na mas malinaw niyang naunawaan ang kalikasan ng misyon ni Kristo, isinumite niya ang kanyang sarili sa Diyos,** para sa buhay man o kamatayan, ayon sa pinakamainam na paglilingkod sa adhikain na kanyang minahal. (*The Desire of Ages*, p. 218.2)

Ano ang ipinapahiwatig nito? Na pumasok siya sa kaharian ng langit bago siya namatay. At dahil siya ay dumating sa kapangyarihan at espiritu ni Elias, nakikita natin na ginawa din ni Elias ang pareho. Pumasok siya sa kaharian ng langit bago siya inilipat sa langit. Mahalaga ito.

Manonood: Kaya, may katotohanan sa mga manggagawa ng ika-11 na oras na binanggiti ni Kristo sa parabula. May mga tao na papasok sa lugar na iyon sa huling mga sandali ng panahon.

Pr. Adrian: Hindi ba't tayo rin ay naging katulad ni Juan Bautista? Ngayon ba ay nauunawaan na natin?

Kaya, gamitin natin ang ilan sa ating mga kasangkapan. Tingnan natin ang mga anyo ng pandiwang Hebreo. Tiningnan na natin ang salita, sa anyong pandiwang *hiphil*, na maaaring nagpapahintulot (permissive) at maaaring aktibo, depende sa konteksto. Ngayon, pansinin kung saan matatagpuan ang mga anyo ng pandiwang *hiphil* sa tekstong ito.

ang trigo ay sa Kanyang bodega, at sunugin ang binalakang balat sa apoy na hindi mapapatay. **Gaya ng propetang si Elias, na sa espiritu at kapangyarihan ay dumating siya sa Israel, hinintay niya ang Panginoon na ipakita ang Kanyang sarili bilang Diyos na sumasagot sa pamamagitan ng apoy.** (*The Desire of Ages*, p. 215.2)

May maling pagkaunawa siya tungkol sa karakter ng Diyos. Ngunit makikita natin ilang pahina lang ang lumipas sa *The Desire of Ages*, na sinasabi

Dinala ng mga alagad ang mensahe, at iyon ay sapat na. Naalala ni Juan ang propesiya tungkol sa Mesiya, “Ang Panginoon ay pinahiran Ako upang ipangaral ang mabubuting balita sa mga mahinahon; Siya ay nagsugo sa Akin upang pagalingin ang mga pusong wasak, ipahayag ang kalayaan sa mga bihag, at buksan ang bilangguan sa mga nakakadena; upang ipahayag ang tinatanggap na taon ng Panginoon.” Isaias 61:1, 2. **Ang mga gawa ni Kristo ay hindi lamang nagpahayag na Siya ang Mesiya, kundi ipinakita rin kung paano itatatag ang Kanyang kaharian. Nabuksan kay Juan ang parehong katotohanan na naipahayag kay Elias sa disyerto,** [Kaya ngayon ay nakakakuha siya ng rebelasyon ng katotohanan.] nang “isang malakas at matinding hangin ang bumangga sa mga bundok, at pinagwasak ang mga bato sa harap ng Panginoon; ngunit si Josue ay bigla na lamang dumating sa kanila, matapos magmartsa magdamag mula sa Gilgal. Kaya’t pinatalsik sila ng PANGINOON sa harap ng Israel, **at pinatay sila** [*hiphil*] sa isang malaking pagpatay sa Gibeon,

Ang salitang pinatay ay nasa anyong *hiphil*, na nangangahulugang maaari mo itong basahin bilang ang Diyos mismo ang pumatay sa kanila, o maaari mo rin itong basahin bilang pinahintulutan ng Diyos na sila'y mapatay. Paano mo ito binabasa? Sinasabi nito,

pinasunod sila sa daang patungo sa Beth Horon, at **pinabagsak** [*hiphil*] sila

Anyong pandiwang *hiphil*, na nangangahulugang pinahintulutan silang mapabagsak o siya ang naging dahilan upang sila'y mapabagsak. Ikaw ang magpasya. Ikaw ang magdesisyon kung alin ang tama. May saysay ba iyon? Naiintindihan mo ba ang sinasabi ko?

Hanggang sa Azekah at Makkedah. At nangyari, habang tumatakas sila sa harap ng Israel *at* nasa pagbaba ng Beth Horon, **ibinagsak ng PANGINOON** [*hiphil*] **ang malalaking yelo mula sa langit sa kanila hanggang sa Azekah**, at sila'y namatay. Mas marami ang namatay dahil sa yelo kaysa sa mga pinatay ng mga anak ng Israel sa pamamagitan ng espada. (Josue 10:9-11)

Hiphil; pinahintulutan ng Panginoon na ibagsak, o Siya ang naging dahilan upang ito'y ibagsak. Ikaw ang magpasya bilang mambabasa kung alin ang tama, ayon sa iyong pagkaunawa sa karakter ng Diyos. Kaya, alin ito? Siya ba ang nagpatumba ng malalaking yelo upang patayin sila? O pinahintulutan Niya lamang? At sasabihin ng iba, ano ba ang pinagkaiba? May pinagkaiba ba talaga?

Manonood: Nakikita ko lamang na naroon si Satanas, sa bawat pagkakataon, upang ipakita sa kanila na ito ay Diyos

Pr. Adrian: Sige, ating susuriin ito nang kaunti.

Ngunit ang mahalaga rito ay ang anyong pandiwang *hiphil* ay nag-aalok sa atin ng paraan upang pagkaisahin ang nangyayari sa kuwentong ito sa kaharian ng langit. Naiintindihan mo ba ang sinasabi ko? Kung babasahin natin ang mga tekstong ito ayon sa pagkatao ni Kristo, maaari nating basahin ito bilang pahintulot, na pinahintulutan ng Diyos na mangyari ito. At ito ang poot ng Diyos. Sapagkat ang limang hari na ito ay pinatigas ang kanilang konsensya

laban sa panawagan ng Espiritu. Napuno nila ang kanilang tasa ng kasamaan, at kaya't umatras ang Diyos. At kapag umatras ang Diyos, tinatangal Niya ang bakod ng Kanyang proteksyon; ano ang nangyayari? Sige, ipagpatuloy natin ang pagbasa. Ngayon, naghanap lang ako online. Tinanong ko lang, paano nangyayari ang yelo?

Paano Nabubuo ang Yelo?

1. **Ang Pag-angat (Updraft):** Malalakas na hangin, na kilala bilang **updrafts**, ang humihip pataas mula sa lupa papunta sa bagyo. Dinadala ng mga hangin na ito ang likidong patak ng ulan mataas sa himpapawid kung saan ang temperatura ay mas mababa kaysa sa punto ng pagyeyelo.
2. **Pagyeyelo:** Kapag naabot ng mga patak ng ulan ang mga lugar na may sobrang lamig, nagiging maliliit na yelong butil na tinatawag na "hail embryos."
3. **Paglaki (Accretion):** Ang yelong butil ay hindi agad bumabagsak. Pinananatili ito ng updraft sa hangin. Habang ito ay gumagalaw sa loob ng ulap, ito ay tumatama sa mga **sobrang lamig na patak ng tubig** (tubig na mas malamig sa 0°C ngunit nananatiling likido). Ang mga patak na ito ay agarang nagyeyelo sa yelong butil, na nagdaragdag ng panibagong patong ng yelo.
4. **Ang Epekto ng "Juggling":** Depende sa lakas ng hangin, ang yelong butil ay maaaring tumaas at bumagsak nang maraming beses sa loob ng ulap, na nagdaragdag ng bagong patong ng yelo sa bawat "ikot." Kung hatiin mo ang yelong butil, kadalasan makikita mo ang mga singsing tulad ng sa puno, na kumakatawan sa iba't ibang siklong ito.
5. **Ang Pagbagsak:** Sa huli, ang yelong butil ay nagiging masyadong mabigat para suportahan ng updraft, o humina ang updraft. Ang grabidad ang namamayani [o ang tindi ng bigat], at bumabagsak ang yelo sa lupa.

Bumabalik ito "parang kidlat mula sa langit." Depende ito sa bigat,

kung gaano ito kabigat, kung gaano kalakas ang pagbagsak nito. Ang bilis. Maaari itong umabot hanggang sa terminal na 9.8 metro bawat segundo. Napakabilis, hindi ba? Kaya, kapag mas magulo ang atmospera, mas malaki; at kapag mas malakas ang itulak pataas, mas lumalaki ang yelo.

Ngayon, ang mga bagay na ito ay hindi basta nagaganap nang walang dahilan. Ang mga ito ay sumasalamin sa mga espirituwal na katotohanan. At narito ang ilan sa mga aplikasyon na aking ginawa. May isang espiritu o isang hangin na nagsasabing, Aakyat Ako sa langit.

Mga Aral mula sa Yelo

1. Aakyat ako sa Langit – ang espiritu ng updraft, ang espiritu ng kayabangan at pagtutol.
2. Ang mga tubig na tinutukoy bilang mga tao (mga bansa, mga wika) sa Pahayag 17:15 – ang prinsipyo ng buhay.

Kaya, ang mga taong may espiritu na tumayo at itaas ang kanilang sarili, “gagawa tayo ng pangalan para sa ating sarili.” Ito ay isang updraft. Ngunit sa pagiging isang updraft at pagtangga na makinig sa Espiritu ng Diyos, ang kanilang mga puso ay tumitigas na parang bato.

3. Ang pagsusumikap na maging diyos ay kasalanan at nagpapatigas ng puso – ang tubig ay nagyeyelo.

Ano ang nangyari kay Paraon? Ano ang nangyari sa kanyang puso? Tumigas na parang bato, tulad ng yelong butil.

4. Kapag mas malakas ang pagsusumikap na maging sariling diyos, mas mataas ang pag-angat ng tubig at mas lumalaki ang yelo. “Kapag mas malaki, mas malakas ang pagbagsak nila
5. Ang makasalanan ay babagsak mula sa kanyang mataas na kinalalagyan na nagdudulot ng kapahamakan sa sarili at sa iba. Awit 34:21 – Papatayin ng kasamaan ang masasama.

Makatarungan ba iyon na pagtataya sa nangyayari? At ang mga bansang ito ay naghanda sa kanilang sarili upang labanan ang Diyos ng langit. Kaya, inaangkin nila na sila ay nasa kinalalagyan ng Diyos. Kaya, ang yelo ay isang lehitimong pangyayari.

Alam niyo ba na sa bawat bagyo na mayroon tayo, dapat may yelo na kasing laki ng talent sa bawat pagkakataon? Pero bakit hindi ito nangyayari? Dahil si Kristo ay nasa Krus na humahadlang sa alitan. Nagkaroon na tayo ng yelo na may sukat na 17 sentimetro sa lugar ng Brisbane, at nagkaroon din tayo ng yelo na 10 hanggang 12 sentimetro, hindi kalayuan dito. Noong nakaraang linggo, papunta kami sa Tin Can Bay at maraming pine trees ang parang posporo lang, basta natumba, daan-daan sa kanila, napakaraming punong natumba. At masasabi ko lamang, habang mas lalapit ang tao sa pagpapatupad ng Linggo bilang araw ng pagsamba, pinipilit ito sa buong bansa, mas lalaki ang mga yelong butil. At sa huli, ang mga yelong butil ay babagsak na may apoy, gaya ng nangyari noong panahon ng Ehipto. Yelo at kidlat. Mayroon ding mga kahanga-hangang kidlat na nagaganap. Oo, ito ay dumarami, hindi ba? Sa panahon ko, tiyak na dumarami ito. Sa aking buhay, tiyak na dumarami ito.

Kaya, naisulat ko rito,

Gaya ng pagpapahintulot ng Diyos na magpakita ang mga salot sa Ehipto sa pamamagitan ng pagpapalipad ng mga hangin ng alitan, gayundin ang Diyos ang kumikilos sa yelo sa kuwentong ito.

Dahil nagkaroon ng yelo sa kuwentong iyon sa Ehipto.

Narito, bukas sa ganitong oras ay papatubuin ko [*hiphil* – pahihintulutan] ang napakabigat na yelo na babagsak, na hindi pa nangyari sa Ehipto mula nang itatag ito hanggang ngayon. (Exodo 9:18)

Papahintulutan ko ito. At bakit ito nangyayari?

At ang lupain ay nadungisan: kaya't aking parurusahan ang kasamaan nito, **at ang lupain mismo ay iwinawaksi ang mga**

naninirahan dito. (Levitico 18:26, KJV)

Kaya, kapag bumabagsak ang yelo, nangangahulugan iyon na umatras na ang Diyos.

Manonood: Hindi naman ipinapahayag sa atin, sa Ehipto, kung gaano kalaki ang mga ito, sinasabi lamang na malalaki.

Pr. Adrian: Oo, malalaki lamang. Sa Aklat ng Pahayag, sinasabi sa atin ang bigat ng talent, na humigit-kumulang 34 kilo.

Manonood: Hindi mo kailangan na maging napakalaki ang yelo para makasira sa mga halaman, at maging sa mga tao. Kahit na 15mm o ½ pulgada lamang, kapag tumama sa halaman, talaga nitong pumuputok ang pader ng selula. At iyon ay isang pinsala na matagal bago gumaling. Nakita ko ito sa mga halaman na tinamaan ngayong panahon.

Pr. Adrian: Oo, tiyak; eksakto. Kaya, pansinin natin:

Pinananatili ng Diyos ang Kanyang panukat sa mga bansa. [Pinananatili ba Niya ang panukat sa mga hari ng Canaan?] Walang pipit na bumagsak sa lupa nang hindi Niya namamalayan. Ang mga gumagawa ng kasamaan laban sa kanilang kapwa, na nagsasabi, Paano malalaman ng Diyos? [Iyon ba ang ginagawa ng mga hari na ito?] ay isang araw ay tatawagin upang harapin ang **matagal nang ipinagpalibang paghihiganti**. [Sige, ano ang nangyari?] Sa panahong ito, ipinapakita ang higit sa karaniwang paghamak sa Diyos. Ang mga tao ay umabot na sa punto ng kayabangan at pagsuway na nagpapakita na halos puno na ang kanilang tasa ng kasamaan. **Marami na ang halos lampas na sa hangganan ng awa.**

Ano ang ibig sabihin ng paglampas sa hangganan ng awa? Ibig sabihin nito ay napipilitan ang Diyos na bumitaw. Iyon ang hangganan. Bakit Siya bumibitaw? Dahil pinapalo nila ang Kanyang mga daliri gamit ang mga martilyo at pinipilit Siyang bumitaw.

Sa lalong madaling panahon, ipapakita ng Diyos na Siya nga

ang buhay na Diyos. Sasabihin Niya sa mga anghel, “Huwag ninyong labanan pa si Satanas sa kanyang pagsisikap na sumira. Hayaan ninyo Siyang isagawa ang kanyang kasamaan sa mga anak ng pagsuway; sapagkat ang tasa ng kanilang kasamaan ay puno na. Sila ay umusad mula sa isang antas ng kasamaan patungo sa iba pa, na araw-araw ay dinadagdagan ang kanilang kalikuan. Hindi Ko na pipigilan upang pigilan ang maninira sa paggawa ng kanyang Gawain.” (*Review and Herald*, September 17, 1901, par. 8)

Ganito kumikilos ang paghihiganti ng Diyos. Hindi na Siyang nakikialam kay Satanas sa pagsira. Kaya, napupunta tayo sa Aklat ng *The Great Controversy*.

Si Satanas ay kumikilos din sa pamamagitan ng mga elemento upang anihin ang kanyang ani ng mga kaluluwang hindi handa. Pinag-aralan niya ang mga lihim ng mga laboratoryo ng kalikasan, **at ginagamit niya ang lahat ng kanyang kapangyarihan upang kontrolin ang mga elemento hangga’t pinahihintulutan ng Diyos.** (*The Great Controversy*, p. 589.2)

At dito sasabihin ng iba, “Ah, kaya sinasabi mo na si Satanas ang mafia ng Diyos.” At sasagot ako, “Ah, pero ninanais ninyong sabihing gusto ng Diyos na patayin sila.” At pasensya na, pero hindi iyon totoo. Kapag iniisip mo na ang kinalabasan na gusto ng Diyos ay patayin at sirain ang mga Canaanita, saka mo lamang maiharmonisa si Satanas bilang mafia ng Diyos, dahil pareho nilang gusto ang parehong kinalabasan. Pero ang Diyos ko ay hindi ganito. Hindi Niya kailanman hinangad na mangyari ito. At dahil dito, hindi Siya nakikiayon. Siya ay napipilitang umatras. At ang paghinto ng araw ay ebidensya nito, gaya ng makikita natin sa lalong madaling panahon.

At pansinin ang susunod na talata sa *The Great Controversy*.

Maging ngayon, Siya ay kumikilos. Sa mga aksidente at kalamidad sa dagat at sa lupa, sa malalaking sunog, sa mabagsik na bagyo at **nakakatakot na mga yelong bagyo**, sa mga unos, baha, siklon, dambuhalang alon, at lindol, (*The Great Controversy*,

Kaya, tulad ng nakikita natin sa Pahayag 7, pinipigilan ng mga anghel ang mga hangin ng alitan sa panahon ng lupain ng Canaan. Iniutos ng Diyos sa kanila, “Hayaan ninyo. Puno na ang tasa ng kanilang kasamaan. Hindi Ko na sila maaaring kausapin. Nilapastangan nila ang kanilang budhi na parang mainit na bakal. Hindi Ko na sila maabot. Kailangan nating umatras.” Kaya, umatras ang Diyos. At tulad ng sinasabi sa Awit 78:49, nagpapidala o nagpapalaya ang Diyos ng masasamang anghel sa gitna nila. Si Satanas ang nagdudulot ng mga bagyong yelo, siya ang pumapatay sa mga taong ito, upang maipakita na siya ang gumawa, at para isipin ng iba na ang Diyos ang pumatay sa kanila. Hindi ba iyon ang pinakamalaking tagumpay para kay Satanas? Kapag binabasa ng mga tao ang mga kuwentong ito? Si Satanas ang gumagawa, at kailangang tiisin ng Diyos ang mapait na bunga.

Manonood: Pinahihintulutan din nito ang mga kalalakihan na muling suriin at pag-isipan kung sila ba ay nasa maling landas. Bagama’t sa pamamagitan ito ng isang maling pamamaraan, hinahamon pa rin sila nitong magnilay at tumingin sa Diyos.

Pr. Adrian: Oo. Sapagkat ito ay nasa kanilang sariling wika. Ito ang wikang kanilang nauunawaan. Ito ang tanging paraan upang sila ay maabot ng Diyos.

Manonood: Malinaw na sinasabi ni Gng. White na ang malalaking lungsod ay makakaranas ng mas marami pang ganitong mga pangyayari.

Pr. Adrian: Oo. Ang paninirahan sa malalaking lungsod ay magiging lubhang mapanganib. Habang lumilipas ang panahon, lalo pang magiging delikado ang mamuhay sa malalaking lungsod dahil ang mga bagay na ito ay magaganap.

Manonood sa Online: Maaari bang may papel na ginagampanan ang alaala ng tubig?

Pr. Adrian: Oo. Isa iyan sa mga tunay na kawili-wiling tanong. Ang

tubig na nasa lupa kung saan nagaganap ang masasamang gawa ay sumisingaw patungo sa kalangitan, at ang mga pangininginig na iyon ay nagiging kasangkapan ng kamatayan. Ito ang mga binhing itinanim ng tao. Ang galit at karahasan na nagmumula sa isipan ng tao ay lumilikha ng init, na pagkatapos ay sumisingaw patungo sa atmospera, kasabay ang tubig, at nagbubunga ng mga tipak ng yelo. Ang mga bagyong may yelong ating nararanasan ay tuwirang iniuugnay sa kasalanan ng tao. Ngunit madalas nating iniisip na, isa lamang itong bagyong may yelo, likas lamang itong nangyayari. Hindi. May tuwirang ugnayan ang kasalanan ng tao at ang mga pangyayaring ito. At siyempre, tinatawag natin itong gawa ng Diyos. Ngunit sino ba ang diyos na sinasamba kapag sinasabi natin iyon? Hindi ba't tayo mismo?

Ngayon, dumako tayo sa isang napakawili-wiling punto. At nagsalita si Josue. Sa kalagitnaan ng pakikipaglaban at pagpatay sa mga taong iyon, napansin niyang lulubog na ang araw. Ayaw niyang huminto ang kanyang ginagawa, kaya hiniling niya na tumigil ang araw upang maipagpatuloy niya ang kanyang laban.

At nagsalita si Josue sa PANGINOON noong araw na ibinigay ng PANGINOON ang mga Amorita sa kamay ng mga anak ng Israel, at sinabi niya sa harap ng Israel: **“Huminto ka**, araw, sa ibabaw ng Gibeon; At ikaw, buwan, sa Lambak ng Aijalon.” Kaya huminto ang araw, at tumigil ang buwan, hanggang sa makapaghiganti ang bayan sa kanilang mga kaaway... (Josue 10:12–13)

Kaya tingnan natin ang kahulugan ng salitang *huminto*. Ito ay lubhang kawili-wili.

H1826 *dāmam*. Isang pangunahing ugat na salita (ihambing sa H1724 at H1820); *nangangahulugang manahimik*; at sa pinalawak na kahulugan, **mamangha o mabigla**. Maaari rin itong mangahulugang *huminto*, *mapuksa*: - **tumigil, mawala, maputol**, magpigil, manatiling tahimik, pakalmahin ang sarili, **magpahinga, manahimik, panatilihin ang katahimikan**, tumigil o manatiling hindi gumagalaw, maghintay.

Ngayon, kapag inangkop natin ang ilan sa mga salitang iyon sa Isaia 53, ano ang ating nakikita?

Siya ay pinahirapan at dinala sa matinding kapighatian, **subalit hindi niya binuksan ang kanyang bibig**; katulad ng kordero na dinadala sa sakripisyo, at ng tupa na nananahimik sa harap ng kanyang **manggugupit**, siya'y nanatiling tahimik. Siya'y inalis mula sa bilangguan at mula sa hukuman: sino ang makapagsasabi ng kanyang lahi? sapagkat siya'y **pinutol** mula sa lupain ng mga buhay: siya'y pinarusahan dahil sa kasalanan ng aking bayan. At ginawa niyang kasama ng masasama ang kanyang libingan, at kasama ng mayayaman sa kanyang kamatayan; **sapagkat wala siyang ginawa ng karahasan**, at walang panlilinlang sa kanyang bibig. (Isaia 53:7-9 KJV)

Lahat ng ito ay konektado sa salitang huminto. Nakikita mo ba ang ugnayan? Pagkatapos, pansinin ang *The Desire of Ages*,

Umaga na; **ang araw ay sumisikat** lamang sa ibabaw ng Bundok ng Olibo, at ang mga sinag nito ay nagniningning sa mga marmol na palasyo at nagliliwanag sa ginto ng mga pader ng templo, **nang ituro ni Hesus ito**,

Itinuturo sa ano? Itinuturo ang araw,

sinabi niya, “Ako ang liwanag ng sanlibutan.” (*The Desire of Ages*, p. 463.4)

Sino ang kinakatawan ng araw? Si Kristo.

Ngunit sa inyo na natatakot sa aking pangalan ay sisikat ang Araw ng katuwiran na may dalang kagalingan sa kanyang mga pakpak; at kayo'y lalabas at lalaki nang malusog, tulad ng mga guya sa kulungan. (Malakias 4:2, KJV)

Nauunawaan mo ba ang nangyayari sa talatang ito? Sinabi ni Josue sa araw, huminto ka.

Manonood: Sa madaling salita, sinasabi niya kay Hesus, “Huminto ka.” Sinasabi niya kay Kristo, “Huwag kang makialam.”

Pr. Adrian: Oo. “Manahimik ka lamang.”

Manonood: Iyan ba talaga ang iniisip niya, o nasa kanyang puso lamang?

Pr. Adrian: Sigurado akong hindi niya ito iniisip dahil hindi niya nauunawaan ang karakter ni Kristo. Tahimik si Kristo sapagkat wala Siyang ginawa ng karahasan. Nais ni Josue na gumawa ng karahasan, at kinakailangang manahimik si Kristo.

Ngunit sa salitang ito, at hindi ito napili nang aksidente, nakikita natin, sa araw na humihinto, ang Krus ni Kristo na itinatayo. Kinailangang tiisin ni Kristo ang pagkawala ng lahat ng mga tao upang maibigay ang kaligtasan sa Israel. Hindi ba ito ang plano ng kaligtasan? Si Hesus sa Krus na nagdadala ng kaligtasan. Si Kristo ay ipinako sa krus sa kamatayan ng mga Canaanita upang dalhin ang kaligtasan sa bayan ng Diyos.

Manonood: Sa madaling salita, kapag itinaas ang mga masama, naaangkop ang prinsipyong iyon. Kapag ang mga masama ay napapahamak, tinitii Niya ang pagdurusang iyon para sa mga matuwid.

Pr. Adrian: Siyempre, ang mga masama ay ayaw magkaroon ng anumang kaugnayan sa Diyos. Ngunit patuloy na nagdurusa si Kristo dahil mahal Niya sila.

Manonood: Ang paglubog ng araw ay magpapahintulot ng pananalangin para sa mga pinatay, upang hindi na sila patuloy na mapatay. Ngunit ngayon, sinabi sa Kanya na huwag tumayo para sa kanila, kundi tumayo para sa kapakanan ng Israel.

Pr. Adrian: Napakagandang punto. Mas magiging mahirap silang patayin kung lulubog na ang araw at matatakpan ng kadiliman, dahil ito ay magsisilbing proteksyon para sa mga tao.

Manonood: Bilang liwanag ng sanlibutan, kailangang manatiling nakatayo si Kristo. Kapag naroroon ang kadiliman, doon nila magagawa ang kanilang masasamang gawa.

Pr. Adrian: At ito ang kaisipan. Nauunawaan ba natin ang Krus?

Ang misteryo ng Krus ang nagpapaliwanag sa lahat ng iba pang misteryo. Sa liwanag na nagmumula sa Kalbaryo, ang mga katangian ng Diyos na dati'y pumupuno sa atin ng takot at paghanga ay nagiging maganda at kaakit-akit. Ang awa, kabaitan, at pagmamahal ng magulang ay nakikitang humahalo sa kabanalan, katarungan, at kapangyarihan. Habang nasasaksihan natin ang kadakilaan ng Kaniyang trono, na mataas at itinataas, nakikita natin ang Kaniyang karakter sa Kaniyang mapagpalang pagpapakita, at nauunawaan, gaya ng hindi pa kailanman, ang kahalagahan ng napakagandang titulong iyon: "Aming Ama."
(*The Great Controversy*, p. 652.1)

Sapagkat ngayon, sa puso mismo ng Josue 10, sa gitna ng lahat ng karahasan at dugo, nakikita natin ang Krus ni Kristo na itinatayo. Nakikita natin ang ebanghelyo na ipinangangaral. Nakikita natin ang pagmamahal ng Diyos na ipinapakita. Nakikita natin ang awa na ibinibigay sa isang bayan na tumangging makinig sa tinig ng Diyos. Ngayon, pansinin ang nakatatandang kapatid ng sino?

Ang Nakatatandang Kapatid ng ating lahi ay nasa tabi ng walang hanggang trono. (*Ministry of Healing*, p. 71)

Ibig ba sabihin nito na si Kristo ang kapatid ng bawat tao? Ang mga Canaanita ba ay Kaniyang mga kapatid? Sila ay masasamang kapatid. Sila ay nagdulot sa Kanya ng matinding pagdurusa at sakit, ngunit sila pa rin ang Kaniyang mga kapatid. Hindi Siya nahihiya na tawagin tayong Kaniyang mga kapatid.

Hinarap ng Israel ang panganib ng ganap na pagkawasak mula sa lima na hari ng Canaan.

Kinailangan ang pagpatay sa mga bansang ito upang maipagkaloob ang kaligtasan ng Israel.

Kinailangan ito dahil ang Israel ay nasa laman ng Lumang Tipan.

Dahil hindi nakikinig ang Israel sa tinig ng Diyos, at dahil lumihis sila

mula sa Kaniyang paghahayag. Sinabi nila kay Moises, takpan mo ang iyong mukha. Ayaw naming masilayan ang kaganapan ng iyong mukha. Dahil sa sinabi nila iyon, wala nang ibang paraan upang iligtas ang Israel kundi sa pamamagitan ng pagpapako kay Kristo sa krus sa kamatayan ng Kaniyang mga anak na taga-Canaan. Kinailangan ito dahil ang Israel ay nasa laman ng Lumang Tipan.

Manonood: Bakit kailangang iligtas ang Israel sa simula pa lamang? Dahil lumihis sila mula sa pagmamahal ng Diyos. Lumihis sila mula sa Kaniyang mga utos at inimitahan ang diyablo sa pamamagitan ng pagsamba sa diyus-diyosan.

Pr. Adrian: Kailangan nila ng kaligtasan ayon sa kanilang sariling pag-unawa, at para sa kanila, ang kaligtasan ay nangangahulugang kamatayan para sa kanilang mga kaaway. Iyon lamang ang kanilang naiintindihan. Kaya, nakinig si Kristo sa tinig [ng tao]. Tulad kay Abraham, bumaba ang Diyos upang pumasok sa tipan kay Abraham gamit ang mga pamamaraan at kaugalian na pamilyar sa kanila. Ganito rin ang nangyayari dito, gamit ang mga kaugalian at pamamaraan na kanilang naiintindihan; at tinutulungan sila, sapagkat kailangan nilang makita na ang Diyos ay kasama pa rin nila at tumutulong sa kanila. Gayunpaman, ito ay nagdulot sa Kanya ng matinding pagdurusa. Siya'y labis na nagdurusa.

Kapag naunawaan natin ang Krus, gaya ng sinabi ko, sa *The Great Controversy*, p. 652, “ang misteryo ng Krus ang nagpapaliwanag sa lahat ng mga misteryo.”

Ipinakakrus si Kristo sa Josue 10 sa kamatayan ng mga Canaanita. Ito ay tumutusok sa Kanya. Bakit ito tumutusok sa Kanya?

Ang ating mundo ay isang malawak na bahay ng lazar, isang tanawin ng paghihirap na hindi natin pinangahasan kahit ang ating mga isipan ay pag-isipan. Napagtanto ba natin na ito ay, ang pasanin ay magiging napakahirap. Gayunpaman, nararamdaman ng Diyos ang lahat. (*Education*, p. 263)

Ito ang sinabi ko noong Miyerkules ng gabi. Nang namamatay ang mga Canaanita, naramdaman ba ito ni Kristo? Gaano karami ang

naramdaman Niya? Lahat ng ito! Nagdudulot ba ito sa Kanya ng sakit? Bakit hindi pinag-iisipan ng mga tao ito? Nagkakahalaga ito sa Kanya.

Manonood: Dahil bulag tayo, at miserable.

Pr. Adrian:

Walang buntong-hininga na hinihipan, walang sakit na nararamdaman, walang dalamhati na tumutusok sa kaluluwa [Aling kaluluwa? Lahat ng kaluluwa.] kundi ang pintig nito ay umaabot sa puso ng Ama. (*The Desire of Ages*, p. 356.2)

Nagkaroon ng Kalbaryo sa Josue 10, sa humihintong araw. Siyempre, sa panahon ni Kristo, ipinakita ito nang iba, na ang araw ay natakpan. Ngunit pareho pa rin ang prinsipyong ito. Nasawi ang araw. Nasawi ito sa panahon ni Josue, dahil iniutos ni Josue na masawi, na manatili. Maaari mo ring gamitin ang salitang magpahinga. Nagpahinga si Kristo sa libingan, hindi ba? Lahat ito ay magkakaugnay.

...Kaya nanatili ang araw sa gitna ng kalangitan, at hindi nagmadaling *lumubog* sa loob ng halos isang buong araw. (Josue 10:13)

Bakit nga ba ito magmamadaling lumubog? Gaya ng sinabi ni Rowan, hindi ba nais ni Kristo na huminto ang araw? Upang mapigilan ang karahasan? Magmadaling lumubog.

At walang araw na katulad niyon, bago man o pagkatapos, na pinakinggan ng PANGINOON ang tinig ng isang tao; sapagkat ang PANGINOON ang nakipaglaban para sa Israel. (Josue 10:14)

Ito ay ideya ni Josue. Inangkop ng Diyos ang Kaniyang sarili kay Josue, upang makipagtagpo sa kanya kung nasaan siya. At ito ang kabuuan ng tungkol sa Krus. Hindi ba natin naunawaan na hindi kailanman inihingi ng Diyos ang Krus? Tayo ang humingi ng Krus. Nakinig ang Diyos sa tinig ng tao. Ibinigay Niya sa atin ang ating ninanais upang buksan ang ating isipan at maipagkaloob sa atin ang kaligtasan. At ang parehong ebanghelyo ang nangyayari sa panahon

ni Josue. Parehong ebanghelyo ang isinasakatuparan. Nakinig sa tinig ng tao. Inangkop Niya ang Kaniyang sarili sa ating pag-unawa.

Ngayon, pansinin ang mga pagkakatulad dito. Pinukol sila, pinatay, at isinabit sa limang puno. Ihinagis Niya sila sa isang kuweba kung saan sila'y nagtatago, at inilagay ang isang malaking bato sa bungad ng kuweba.

Pagkatapos ay pinukol ni Josue sila, pinatay, at **isinabit sa limang puno**: at sila ay nakabitin sa mga puno hanggang sa gabi. Nang dumating ang oras ng paglubog ng araw, *na* iniutos ni Josue na ibaba sila sa mga puno, at **ihagis sa kuweba kung saan sila nagtatago, at inilagay ang malalaking bato sa bungad ng kuweba**, *na nananatili* hanggang sa araw na ito. (Josue 10:26-27)

Pamilyar ba ito sa iyo?

Ang Diyos ng ating mga ama ang muling bumuhay kay Hesus, na inyong pinatay at **isinabit sa isang puno**. (Mga Gawa 5:30, KJV)

Kaya sila'y pumunta at pinagtibay ang libingan [isang kuweba], **sinelyuhan ang bato**, at naglagay ng bantay. (Mateo 27:66)

At sasagot ang Hari at sasabihin sa kanila, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Sa bawat ginawa ninyo sa isa sa pinakamaliit sa aking mga kapatid, ay ginawa ninyo sa akin. (Mateo 25:40, KJV)

Nakikita mo ba si Kristo na ipinako sa krus sa mga haring ito? Dahil,

Sa lahat ng kanilang kapighatian, siya'y nakaranas ng kapighatian, ... (Isaias 63:9, KJV)

Nakikita mo ba kung gaano ito kalakas ang mensahe? Masasabi ko sa inyo na sa oras bago ko ibigay ang presentasyong ito, ako ay labis na sinalakay sa loob ng aking isipan. Alam kong sinisikap ni Satanas na pigilan ako sa pagsasabi sa inyo ng aking sinasabi ngayon. Ramdam ko iyon. Ramdam ko ang matinding labanan na nagaganap sa loob ng aking isipan. Nauunawaan mo ba kung bakit? Ayaw niyang mailabas ito, hindi ba?

Si Kristo ay ipinako sa krus sa nanatiling araw at sa mga tipak ng yelong bumagsak. Ito ang Krus. Ito ang walang hanggang ebanghelyo.

Lahat tayo ay nangangailangan na mamatay si Kristo sa Krus upang mapahintulutan tayong tanggapin ang kapatawaran ng Diyos at maligtas. Lahat tayo ay nangangailangan nito. Kailangan ng Israel na magdusa si Kristo sa pagpatay sa mga Canaanita upang sila'y magkaroon ng buhay, at maniwala na minamahal sila ng Diyos at tutulungan Niya sila. Kailangan nila ito. At hindi pinili ng Diyos ang Israel dahil sila'y higit na mabuti kaysa sa ibang mga bansa, kundi dahil Siya ay nangako kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob; dahil sa Kaniyang kabutihan.

Parehong proseso ng ebanghelyo ito.

Si Hesukristo *ay* pareho kahapon, ngayon, at magpakailanman.
(Hebreo 13:8)

Kung paanong ipinako si Kristo sa Egipto (Pahayag 11:8) – Siya ay ipinako rin sa krus sa pagpatay sa mga bansang ito.

Kung paanong ibinigay ng Diyos ang Egipto bilang pantubos sa Israel, gayundin ibinigay Niya ang limang haring ito at ang kanilang mga bansa. (Isaias 43:3).

Sapagkat ako ang PANGINOON ninyong Diyos, ang Banal ng Israel, ang inyong Tagapagligtas; **ibinigay Ko ang Egipto bilang inyong pantubos**, at ang Etiopia at Seba bilang kapalit ninyo.
(Isaias 43:3)

Maaari rin nating sabihin ang parehong bagay sa kuwentong ito. Sinasabi ng Diyos, Ibinigay ko ang mga haring Canaanita bilang pantubos para sa inyo upang kayo ay maligtas.

At siyempre, binabaligtad natin ito. At ito ang kabuuang punto. Kung naniniwala ka na hinihingi ng Diyos ang kamatayan ni Hesus sa Krus, kung gayon ay kailangan mo ring paniwalaan na hinihingi ni Hesus ang kamatayan ng mga Canaanita upang mapawi ang Kaniyang poot. Ang iyong pag-unawa sa Krus ang bumubuo ng balangkas kung

paano mo binabasa ang mga kuwento ng Lumang Tipan. May kabuluhan ba ito sa iyo? Kaya't sapat na ang matagal na pag-inom ng gatas, mga kapatid. Panahon na ngayon upang kainin ang matigas na pagkain. At ito ang matigas na pagkain. At malinaw itong narito para sa atin. Ang pagtukoy sa pagkakasabit sa puno ay hindi nagkataon lamang.

Manonood: Sinisikap kong manahimik, ngunit hindi ko magawa. May nakikita akong maliit na pagkakatulad dito, sapagkat isipin ninyo kung ang araw ay mananatili sa iisang lugar sa loob ng dalawampu't apat na oras. Magkakaroon ng malaking pagsingaw ng tubig mula sa dagat (Dagat na Pula, Dagat Mediteraneo). At dahil malapit lamang ito sa kanila, magdudulot ito ng matinding pagsingaw. Ang magiging bunga nito, siyempre, ay ang pagbabago ng presyon ng atmospera, na nagreresulta sa maraming pag-ulan, na siyang nagbubunga ng mga pangyayaring iyon. Ngunit ito ang mahalagang punto. Sa prosesong ito kung saan huminto ang araw, hindi kasangkot si Kristo. Siya ay hinilingang huminto. Lumilikha ito ng isang kalagayan kung saan ang diyablo ay nakapagtatago at hindi nakikita, sapagkat ngayon ay nagmumukhang kay Kristo nagmumula ang kapahamakan, at hindi sa kanya. Ganoon din ang nangyari sa Krus. Ang Krus mismo ay nagbibigay sa diyablo ng mapagtataguan. Nagmumukha na ang Krus ay hindi kanyang [Satanas] ideya, kundi ideya ng Diyos. At makikita mo ang pagkakatulad na ito. Nagpapatuloy sila. Nagpapatuloy sila.

Pr. Adrian: Ganoon nga, hindi ba? Siya ay nagkukubli kahit lantad. Ang diyablo mismo ay nag-anyong anghel ng liwanag, sapagkat ang araw ay liwanag at ang Diyos ay liwanag. Ngunit si Satanas ay nagtatago sa liwanag na iyon. Siya ay nagkukubli mismo sa kuwentong ito.

Kaya nananalangin ako na ito ay nagbukas ng inyong isipan. Hindi natin maaaring balewalain ang mga pagkakasalungat sa pagitan ng mga salita ni Kristo at ng mga ginawa ni Josue. Kailangang harapin at lutasin ang mga ito. Inilahad ko sa inyo ang isang lubhang kapanipaniwalang paliwanag, masasabi ko nga. Kaya't inihaharap ko ito sa inyong budhi. Manalangin ba tayo?

Pangwakas na Panalangin:

Ama naming nasa langit, lubos po kaming nagpapasalamat na nakikita na namin ngayon si Kristo at Siya na ipinako sa krus sa kuwento ni Josue at sa araw na huminto. Salamat po sapagkat inangkop Ninyo ang Inyong sarili sa kanila at sa amin, gnunit ngayon ay inuutusan Ninyo kami na magsisi sa mga bagay na ito at maniwala sa ebanghelyo, sapagkat wala Kang ginawang karahasan, Panginoong Hesus. Ayaw na po naming Ikaw ay manatiling tahimik o patahimikin pa, habang kami ay nagpapatuloy sa lakad ng kamatayan. Tulungan Mo po kaming lumabas mula sa Babilonia, mula sa kasamaan at mula sa karumaldumal na ito, patungo sa tunay na liwanag, upang sambahin namin ang tunay na Diyos at si Hesukristo na Iyong isinugo. Nagpapasalamat po kami sa Kaniyang pangalan. Amen.

ANG KRUS SA ARAW AY NANATILING NAKATAYO

Ang kuwento ng pagkatalo ng mga Canaanita sa ilalim ng pamumuno ni Josue, nang iutos niyang huminto ang araw, ay itinuturing na isa sa pinakadakilang tagumpay ng Israel. Ang Diyos mismo ay tila nagpaulan ng mga tipak ng yelo upang lipulin ang kanilang mga kaaway, at bilang tugon sa kahilingan ni Josue, pinahinto ang galaw ng araw upang bigyan siya ng mas mahabang panahon upang patayin ang kanilang mga kaaway.

Mayroon pa bang higit pa sa kuwentong ito? Nagbago ba ng isip si Hesus sa Bagong Tipan nang sabihin Niya kay Pedro na ibalik ang kanyang tabak sa kaluban at na ang Diyos ang mag-aalaga sa Kanya? Nagbago ba ng Kaniyang paninindigan si Hesus nang sabihin Niya kay Pilato na ang Kaniyang kaharian ay hindi sa sanlibutang ito at na ang Kaniyang mga lingkod ay hindi nakikipaglaban sa pisikal na digmaan?

Nang iniutos ni Josue sa araw na huminto, ang salitang Hebreo ay nangangahulugang *manahimik* o *huminto*; maaari rin itong mangahulugang *mapahamak*. **tumigil, maputol o mapawi**, magpigil, manatiling payapa, manahimik sa sarili, magpahinga, manahimik, panatilihin (**o ipatupad ang**) **katahimikan**.

Si Hesus ang liwanag ng sanlibutan, at ang utos na huminto ang araw ay maaaring may kahulugan para sa Kaniyang sarili. Ipinakabata ba si Kristo na parang tupa sa pagpatay na naganap? Siya ba ay pinatumba at pinatahimik, gaya ng ipinapakita sa Isaias 53? Ang kuwentong ito ba ay talagang isang pangyayari sa Krus, at gaya ng Egipto, ibinigay ba ang mga Canaanita bilang pantubos para sa Israel? (Isaias 43:3).

Maraming pag-iisipan sa kuwentong ito. Nawa'y pagpalain kayo habang pinagninilayan ninyo ang mga kaisipang ipinahayag sa presentasyong ito.